

6.

Til Landstinget.

Undertegnede Forpagtere af Østersfiskeriet i Limfjorden tillade os i Ærbødighed at fremkomme med Forslag om Forhøjelse af Tolden paa fremmede Østers, indførte i Danmark — til 15 Ore pr. Pfd.

Medenåført skulle vi tillade os at begrunde dette vort Forslag.

Fiskeriet i Limfjorden var tidligere tilladt med hvilket som helst Instrument. „Skraaben“ var det Fiskeredskab, der mest anvendtes, og med dette kunde der fistes til alle Tider, uden Hensyn til Vejret. Dette bevirkede, at der i kort Tid blev fisset Maaßer af Østers, men at Bankerne samtidigt ogsaa bleve ruinerede.

Da Forpagtningen blev overdraget os, havde vi kun Ret til at fiske med Dykkere og med „Bril“, hvilket Fiskeri er adskilligt kostbarere og vanskeligere derved, at man som oftest maa have Godvejrsdage for med Held at kunne faa fisset noget nævneværdigt af Østers. Denne Fiske metode hushæfter langt flere Fiskere, og i Stedet for at faa Bankerne ødelagte, blive de frede de derved, at der til Fiskeriet intet Voldsredskab benyttes, samt at der kun fistes paa en mindre Strækning hvert Aar. Hertil kommer, at vi ad kunstig Vej søge at skaffe Limfjorden Østershyngel fra dertil indrettede Vassiner.

Paa Grund af den Fredning, der i de sidste 5 Aar har været, er bevirket, at udenlandske Østers i Maaßer ere blevne indførte, og da disse for Tiden kun bære en Told af 3 Ore pr. Pfd., viser det sig meget vanskeligt at kunne konkurrere med Limfjords Østers, der dog i Vælsmag ere betydelig bedre. Gaa vi ud fra, at Omkostningerne ved udenlandske Østers ere de samme som hos os, vil man meget let se, at vi ved en Ekstraafgift af 4½ Ore pr. Stk. til Regeringen ikke kunne komme til at omsætte det Kvantum, der kunde være ønskeligt, og hvorved de mange Mennesker, der for Tiden have Sysselsættelse hos os, kunne vedblive at beholde denne, og som Ønsket var, at vi fremdeles kunde komme til at engagere flere.

I Forbindelse med dette vort Forslag ville vi kun nævne, at et ikke østersproducerende Land som Rusland har en Indførelsetold paa Østers af nær 25 D. pr. Pfd., og at Tolden i Tydsland er 18 Ore pr. Pfd. Vi finde derfor, at en Lutsusartikel, som vel Østers nærmest maa regnes til, i et østersproducerende Land maa kunne søges beskyttet med en saa stor Told, at den til enhver Tid maa kunne konkurrere med fremmede af en mindre god Kvalitet, særligt da jo dette vilde give Statskassen end større Indtægt end Tolden for Tiden kan give, og samtidig skaffe Levebrød for en hel Del flere Fiskere.

Da vi ere Forpagtere af Fiskeriet, finde vi ikke mere udsørligt at ville gaa ind paa Spørgsmaalet, men tillade os i Ærbødighed at henlede det høje Rings Opmærksomhed paa samme.

Afhjøbing paa Morskø, den 8de December 1890.

H. Tonning.

Teilman-Frits.